

כפי ודומה אהיה אליהם ואמרתי לאדם תמשי ופקדתי על כל בני בבל בבלים וישבתי שם חמש שנים ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל

שפטים

וישראל אנכי העליתי
אתכם ממצרים ואני
אתכם מבית עבדים ואני
ואני אתכם מיר מצרים
ומיר כל לח עיבכם ואני
אותם מפניכם ואתנת לכם
את ארצם ואמר אלכם
אני יהוה אלהיכם ואל
תראו את אלהי האמרי
אשר אתם ושבתם בארץ
ולא שמעתם בקולי
ויבא מלאך יהוה ושבתחת
האלה אשר בעפרה אשר
ליואש אבן העזרי ונגרעו
בנו חבט חמוס בגת להניט
מפני מריו וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך
גבור החזל ויאמר אליו
גרעו בי ארצו ויש יהוה
עמנו ולמה מעצתנו כל זאת
ואני בל נפלא אתו אשר ספרו
לנו אבותינו לאמר הלווא
ממצרים העלנו יהוה ועתה
כפשונו יהוה ונתנו בו בכף
מרון ויפז אליו יהוה ויאמר
לך בכוח זה והזשעית את
הארץ ויאמר אליו בל
מלאך יהוה הוא ויאמר גרעו

כפי ודומה אהיה אליהם ואמרתי לאדם תמשי ופקדתי על כל בני בבל בבלים וישבתי שם חמש שנים ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל

שפטים

עשה הדבר הזה וידרשו ו
ויבקשו ויאמרו גרעו בו
ויאש עשה הדבר הזה
ויאמרו אנש העזר אליו
הוצאת בנו וימת בר נתן
את מוצח הבעל וקי כרת
האשרה אשר עמו ויאמר
לואש לכל אשר עמרו עליו
האתם תריבו לבעל אסאתם
תושעו אתו או או אשר ירבו
לו וימת עז הדקדק אסאתם
הוא רב לו מנתן את מוצח
הקח לו מות תקח רבעל
לאמר רב הבעל מי נתן
את מוצח
ובל יקחו ועמלק ובע קדם
נאספו וחדו ונעברו ונחגו
בנתן וירעאל ויחז מוח
לבשא את גרעו ונתקע
בשופר ויזעק אביעור אחירו
ומלאים שלה בכל מנשר
ויעק גם הוא אחריו
ומלאים שלה באשר ובזבון
וינסתו ויעלו לקראתם
ויאמר גרעו אל האלהים
אשר עמו וישעו בידו את
ישראל כאשר רבת הנה

כפי ודומה אהיה אליהם ואמרתי לאדם תמשי ופקדתי על כל בני בבל בבלים וישבתי שם חמש שנים ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל

ועשרת אלפים נשאר
ויאמר יהוה אל גרעו
העם רב חזק אותם אל חמס
ואערפנו לך עם יהוה אשר
אמר אלך זה ירד אתך הוא
ולך אתך וכל אשר אמר אלך
זה לא ירד עמך הוא לא ירד
ויורד את העם אל חמס
ויאמר יהוה אל גרעו
כל אשר לך בלשונו חמס
כאשר לך חלב תען אותו
לבד וכל אשר זכרע על גרמו
לשאת ויהו מספר חמס
בדם אל פה שלש האות
איש וכל יתר העם פרש על
בר כהם לשמות מוס
ויאמר יהוה אל גרעו
בשלש מאות האיש חמס
איש את כס ונתת את מרון
בדרך וכל העם יבין איש
למקו ויקחו את עז העם
בדם ואת שופר תחם ואת
כל איש וישראל שלח איש
למח ולשלש מאות האיש
החוק ויחנה מרון יהוה לו
מתחת בעמק
ויהו בלית חיוא ויאמר אליו
יהוה קום רד במחנה מ נתנ

היה שם סוף השנים כי אשד וישבתי שם חמש שנים ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל

היה שם סוף השנים כי אשד וישבתי שם חמש שנים ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל ושמעתי את קול הנהיגים עלי בל בני בבל

והוא יתן לך חסד ורחמים רבים ויחנך את ישראל ויגדלם ויחנך את ישראל ויגדלם ויחנך את ישראל ויגדלם

שפטים

בדרך ואם ירא אתך לרדת רר
אתה ופרח נעדר אל המחנה
ושמעל מה ירדו ויחלו
תחוקנה לרדך ויכרת במחנה
וירד הוא ופרח נעדר אל המחנה
חמשים אשר במחנה יקרו
ועמלק וכל בני קדם נלחם
בעמק פארבה לרב וגמלוח
אזו מספר בחול שעל שפת
הים לרב ויבא גרעון והעד
איש מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום חלמתי
והנה עלה לחם שעורים
מתעלה במחנה מדין ויבא
עד האהל ויבחו ויפלו והפקחו
למעלה וכל האהל יעור רעו
ויאמר אזו ואת בלתי אם
יורב גדעון בני יואש איש
ישראל נתן האלהים בידו
את מדין ואת כל הפקודי
והחל כשמע גרעון את
מספר החלום ואת שברו
ויושתחו וישב אל המחנה
כשרא ויאמר קומי בנתן
ידך בידכם את מחנה מדין
ולחץ את שלש מאות האיש
שלשה ראשים וימן שופרות
ביד כלם ויכרתו ריקה ויפסידו

מנסהו וצו אשר וצו למעשה
וירדו אחרי מדין ומלאש
שלה גרעון בכל חר אמנים
לאמר רדו לקראת מדין
ולכדו להם את חמשים עד בית
בדה ואת חמיהו ויעלך מ
איש אמרם וילכדו את חמשה
עץ בית בדה ואת חמיהו
וילכדו שני שריו מלח את
ערב ואת זאב ויחלו את
ערב בעור עורב ואת זאב
הרגו בקרב זאב וירדו אל
מדין וראש ערב וזאב הבא
אל גדעון וקעבר לירדו
ויאמרו אליו איש אפרתם
הדבר הזה עשית לנו וכל
דבר איתנו לנו כי הלכת ויחנך
במדין ויורבנו אתו ויחנך
ויאמר אליהם מה עשיתם
עמה ככם הלא טוב עלות
אפרם מבצר אני עור מדין
עלן אליהם את עור מדין
את ערב ואת זאב ומה נלח
עשות ככם אז רפתה רוח
מגלי ברברו הדבר חנניה
גדעון חנניה עבר הוא
ושלש מאות האיש אשר אתו

ענינים ודמים ויאמר לאיש
ככות הגו נא ככות לחם לעם
אשר ברגל מ צרפתם הם ואנכי
רדף אחרי וכן ועלמני מלכר
מדין ויאמר שריו סבות חכף
וכח ועלמני עתה בידך בנתן
לעבאך להם ויאמר גרעון לכן
בית יחזה את זכוח ואת עלמני
מדין ודשתי את ב שרכם את
קוצו המרבר ואת חברקנים
ועל משם פנואל וירבר
אלהם בואת ויענו אותו אנשי
פנואל כאשר ענו אנשי סבות
ולאמר גם אנשי פנואל לאמר
בשננו בשלום אתך את חמיהו
הזה וכן ועלמני
בקרור ומחניהם עכס י
במשת עשר אלה כל
הנותנים מכל מחנה בני קדם
והנמלים מאח ועשרתם אלה
איש שוח חרבי ויעל גדעון
וקח שכונת באהלים מקדם
ויבחו ויבחה וך את המחנה
והחננה חנה כסוף וינסו זבח
ועלמני וירדו אחריהם וילכדו
את ענו מל בני מלון את זבח
ואת עלמני וכל המחנה רד
החורד וישב גרעון ביוואש

שפטים

מחלמה מלמעלה חחרים
ולכדו נער מאישו סבות
וישאלהו ויבאג אליו את שר
סבות ואת וקמה שב ערים
ושדעה איש ויבא אל אישו
סבות ויאמר הנה וכן ועלמני
אשר חרפתם אותו לאמר
הנה וכן ועלמני עתה בידך
מי נתן לאשר חניעמים לחם
ונקח את חנני הער ואת חנני
המדין ואת חנני קמים וירע
פחם את אנשי סבות ואת
מגבל פנואל נתן ויחורג את
אנשי חנני ויאמר אל זבח
ואל עלמני אופה האנשים
אשר חננתם סבור ויאמר
במך כמותם אחר ברת אר
בני חמיהו ויאמר אחר בני
אמי תק חנניהו לו חחנתם
אוחס לא חננה אתכם ויאמר
לקח בידו קום חורג אותם
ולא שלח הער חרבו כי נראה
מי ערנו נשי ויאמר זבח
ועלמני קום אתה ופגע בני
מי כאיש גבורתו וקום גדעון
ויחורג את זבח ואת עלמני
ויקח את חנניהם אשר בעואר
גמלוח ויאמר איש

והוא יתן לך חסד ורחמים רבים ויחנך את ישראל ויגדלם ויחנך את ישראל ויגדלם

שפטים

ישראל אל גרעון משל בנוגס
אתה גם בני גס ובדך כי
חשענתנו מיה מדין ויאמר
אלהם גרעון לא אמשל אתכם
ולא אמשל בניכם וזהו משל
בכם ויאמר אלהם גרעון אשאל
מכם שאלה ותנו לי איש נוס
שללו כי נטמ חב לחם כי
ויאמרו אלהם הם ויאמרו נתנו
נתן ויכרעו את השמך וישלכו
שמה איש נוס שללו ויהוד
משל ויזמו חתב אשר של
אק וישבע מאות חב לבר מן
השחרים והשכחות ויבדו
הארגמן שעל מלכ מדין ויבא
מחנהות אשר בעואר
גמלוח ויעש אורכו גרעון
לאמר נעלג אורכו גרעון בעמיה
ויזנו כל ישראל אחריו שב ויזו
לגרעון ולבדו למוקש ויכניע
מדין לפני בני ישראל ולא נספו
לשאת ראשם ותשחט הארץ
ארבע עשר שנה במדין גרעון
ולך מבעל בן זואש וישב
במחנה וגרעון חיו שבועים
בנים ויבאו ירכו בנשים ובות
חיו לו וימלגשו אשר בשכם
ולדה ויגהיא בן וישם את

והוא יתן לך חסד ורחמים רבים ויחנך את ישראל ויגדלם ויחנך את ישראל ויגדלם

מחרון עשו כמוני ונכרתו
גם כל העם איש שוכח
ולבן אחר אבמלך וישומן
על הצריח ויעדתו עליהם
את הצריח באש ומתו
גם כל אנשיו מגדל שבם
באלף איש ואשת
ומלך אבמלך אל תבין ונחן
בתיבין ומלכיה ומגדל על
היה בתוך העד ותנמן שמתו
כל האנשים והנשים וכל בעל
העיר וחסרון בעדם ועל
על ג המגדל ויבא אבמלך
עד המגדל וילחם בו ויאשי
עדתה המגדל לשרכו
באש ויהיה אשה אחת
מלך רבב על ראש אבמלך
והרץ את גלגלתו ויקרה
מהרה אל הנער נשא כלו
ויהמלו שלח חרבך ומותה
כן ויאמר לו אשה הדגתה
ויהרדיו נערך ומת ויהראן
איש ישראל כי מת אבמלך
ולבן איש למחמן וישב
אלהים את רגל אבמלך
אשר עשה לבן רגל את
שבעים אחיו ואת כל רגל
אנשיו שבה השת אל הים

בראשם והבא אלמם קולת
יתם בן דרבע
ויקם אחיו אבמלך לחושע
את ישראל תולע בן פואח
בן דודו איש יששכר וחוא
ישב בשמיר בהר אפרים
ושפט את ישראל עשרים
ושלש שנה ומת ויקבר
בשמיר
ויקם אחריו יאח הגלעד
וישפט את ישראל עשרים
ושנים שנה ויהי לו שנים
בנים רבבים על של שנים
ערים ושלושים ערים להם
להם וקר אחות יאמר על
היום הוא אשר בארץ
הגלעד ומת יאמר ויקבר
בקמון
והסו בני ישראל לעשות
הדע בימני יהיה מעבדו
את הגלים ואת העשירות
ואת אלהי ארם ואת אלהי
עניו ואת אלהי מואב ואת
אלהי בני עמון ואת אלהי
פלשתים ויעבדו את יהוה
ולא עבדו יהוה ויאמר
בישראל וימכרו בכו
פלשתים ויבד בני עמון

וירבעו וירבעו וירבעו וירבעו
בשנה הזאת שמנה עשר
שנה את בני ישראל
בעבר הנהר בארץ חמון
אשר בלמס ויעבדו במעון
את יהוה ולחם גם במעון
ובעמון ובעיר אמרס ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לך וכי עוננו את אלהי
ונעבד את הצללים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממערים ומן המערים
ומן בני עמון ומן בני ישראל
ועוד ועם נעמלק ועם
אתכם והעטקו אל ואינו
אתכם מירם ואתם עבדו
אזניו ויעבדו אל הים אחרים
לכן לא אנוסיהו להשאע אתכם
לכן ונעקו אל האלהים אשר
בחרתם גם תמה וישועו
געת ערבתם ויאמרו
ישדאל אל יהוה חטאנו
אמר לנו ככל השוה בעבד
אך העלנו נא ויהוה ונתן
את אלהי הכתר מקרבנו ונתן
אזנינו ונתן קרע נפשו
ישדאל ויעקו

וירבעו וירבעו וירבעו וירבעו
בשנה הזאת שמנה עשר
שנה את בני ישראל
בעבר הנהר בארץ חמון
אשר בלמס ויעבדו במעון
את יהוה ולחם גם במעון
ובעמון ובעיר אמרס ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לך וכי עוננו את אלהי
ונעבד את הצללים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממערים ומן המערים
ומן בני עמון ומן בני ישראל
ועוד ועם נעמלק ועם
אתכם והעטקו אל ואינו
אתכם מירם ואתם עבדו
אזניו ויעבדו אל הים אחרים
לכן לא אנוסיהו להשאע אתכם
לכן ונעקו אל האלהים אשר
בחרתם גם תמה וישועו
געת ערבתם ויאמרו
ישדאל אל יהוה חטאנו
אמר לנו ככל השוה בעבד
אך העלנו נא ויהוה ונתן
את אלהי הכתר מקרבנו ונתן
אזנינו ונתן קרע נפשו
ישדאל ויעקו

וירבעו וירבעו וירבעו וירבעו
בשנה הזאת שמנה עשר
שנה את בני ישראל
בעבר הנהר בארץ חמון
אשר בלמס ויעבדו במעון
את יהוה ולחם גם במעון
ובעמון ובעיר אמרס ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לך וכי עוננו את אלהי
ונעבד את הצללים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממערים ומן המערים
ומן בני עמון ומן בני ישראל
ועוד ועם נעמלק ועם
אתכם והעטקו אל ואינו
אתכם מירם ואתם עבדו
אזניו ויעבדו אל הים אחרים
לכן לא אנוסיהו להשאע אתכם
לכן ונעקו אל האלהים אשר
בחרתם גם תמה וישועו
געת ערבתם ויאמרו
ישדאל אל יהוה חטאנו
אמר לנו ככל השוה בעבד
אך העלנו נא ויהוה ונתן
את אלהי הכתר מקרבנו ונתן
אזנינו ונתן קרע נפשו
ישדאל ויעקו

וירבעו וירבעו וירבעו וירבעו
בשנה הזאת שמנה עשר
שנה את בני ישראל
בעבר הנהר בארץ חמון
אשר בלמס ויעבדו במעון
את יהוה ולחם גם במעון
ובעמון ובעיר אמרס ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לך וכי עוננו את אלהי
ונעבד את הצללים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממערים ומן המערים
ומן בני עמון ומן בני ישראל
ועוד ועם נעמלק ועם
אתכם והעטקו אל ואינו
אתכם מירם ואתם עבדו
אזניו ויעבדו אל הים אחרים
לכן לא אנוסיהו להשאע אתכם
לכן ונעקו אל האלהים אשר
בחרתם גם תמה וישועו
געת ערבתם ויאמרו
ישדאל אל יהוה חטאנו
אמר לנו ככל השוה בעבד
אך העלנו נא ויהוה ונתן
את אלהי הכתר מקרבנו ונתן
אזנינו ונתן קרע נפשו
ישדאל ויעקו

וירבעו וירבעו וירבעו וירבעו
בשנה הזאת שמנה עשר
שנה את בני ישראל
בעבר הנהר בארץ חמון
אשר בלמס ויעבדו במעון
את יהוה ולחם גם במעון
ובעמון ובעיר אמרס ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לשדאל מלך יזיקה ונתן
לך וכי עוננו את אלהי
ונעבד את הצללים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממערים ומן המערים
ומן בני עמון ומן בני ישראל
ועוד ועם נעמלק ועם
אתכם והעטקו אל ואינו
אתכם מירם ואתם עבדו
אזניו ויעבדו אל הים אחרים
לכן לא אנוסיהו להשאע אתכם
לכן ונעקו אל האלהים אשר
בחרתם גם תמה וישועו
געת ערבתם ויאמרו
ישדאל אל יהוה חטאנו
אמר לנו ככל השוה בעבד
אך העלנו נא ויהוה ונתן
את אלהי הכתר מקרבנו ונתן
אזנינו ונתן קרע נפשו
ישדאל ויעקו

כל אלהים וישמע ויחיה...
ויהי עתה ויהי עתה...
ויהי עתה ויהי עתה...

והיא ימיר שו את כל גבול
האמר מארצו ועד חובק
ומן חובק ועד חובק
ועתה ויהי עתה ועד אל
חורבנו אתה אמרו מפס
עמנו ישראל ואתה ותר שנו
הלא את אשר יהי ישראל
כמוש ואלהיך אותה תחוש
ואת כל אשר חורב שיתח
אלהינו מבעני אותה נירש
ועתה הטוב טוב אתך
מבין בן צפור מלך
מוצב חרוב לב עמי ישראל
אם כל חם נחם בס גשבת
ישראל בהשבו ובבנות
ויער ערו ובבנותיה ובכל
הערם אשר על דני ארצו
שלש מאות שנה ומדוע
לא העלתם בעת החורב
ואנכו לא חטאתי לך ואתה
עשה אתי רעה לחלחם
בו ושפטו יהוה השפט חיים
בין בני ישראל ובין בני עמון
ולא שמע מלך בני עמון אל
דבריו וסתח אשר עלח אל
ותח על יסתח חרוב יהוה
יעבר את הגלעד ואת מנשה
ועבר את מעפה גלעד ומ

שפטים

ומעפה גלעד עבר בני עמון
ודר יפתח נדר לחוח ואמר
אם נתון נתון את בני עמון
במדינה ויהוה היועא אשר רעא
מדלמי ביתי להדאמי בשובי
בשלים מבני עמון ויהוה לחוח
והעלותהו עליה
ועבר וסתח אל בני עמון
להחכם בס ומתנע יהוה במרו
ויסם מערוער ועד באר
מנית עשרות עדו עראמי
כלמים מכה גדולה נאמר
ובנעני בני עמון מפני בני
ישראל ויבא וסתח
המצפן אל בחת ויהוה בתו
יצאת וקראתו בנפס ומחלות
ורק היא יהודה אזל ממנו
בו או בתויהו כראותו אותה
ויקדע את בגדו ונאמר אחת
בתו הכרע הכרעתי ואת
חוקי בעברי ואנכן פצולמי
אל יהוה ולא אוכל לשוב
ותאמר אלו אם פנייה את
פניך אלי יהוה עשה לי כאשר
רעא מפני אחיו אשר עשה
לך יהוה נקמת מאבדך מבני
עמון ותאמר אל אביר
יעשה לי הדבר הזה הרפה
ועבר את מעפה גלעד ומ

כל אלהים וישמע ויחיה...
ויהי עתה ויהי עתה...
ויהי עתה ויהי עתה...

ממני שפס חדשים ואלה
וידרתי על החיים ואבכה
עד בותה אנכי ודעתי ואת
לכי וישראל אונת עמי חלמי
הפך ויהוה ויעשה ונתן על
בטן עמי של החיים ויהוה סק
שפס חדשים ומשג אלה
ועש יהוה נדר אשר וד
ויהוה ראיתו איש ויהוה
בישראל ממים וממים
בנת ישראל ויהוה ויהוה
הגלעד ארבע עשרות שנה
ועבר עמנו ויהוה ויהוה
מרוץ עמית להחכם בני
ולכו לא קראת לסנות
נשדף עליך באש ויהוה ויהוה
אלהם איש רב חיים ויהוה ויהוה
הבני עמון סאד ויהוה ויהוה
חיים עמנו אותי ממים ויהוה ויהוה
מאונך מוטע ויהוה ויהוה
גלעד ויהוה ויהוה ויהוה
ויהוה ביד ויהוה ויהוה
חיים היה דלחם סם ויהוה ויהוה
יסתח את בני אגשו ויהוה ויהוה
את אפרים בני אפרים ויהוה ויהוה
את אפרים בני אפרים ויהוה ויהוה
אפרים אתם גלעד ומ

בוקר מנשה וילך גלעד את
עבודת הדין ואפרים ויהוה
מי ואמר מלכי אפרים אעבד
ולאמר לו אנשי גלעד האפרים
אמר ויאמר לא ויאמר לו
אמר לא שפס ויאמר סבל
ולא סבל ויהוה בני ויאמר ו
אתו וישתכחהו אל מעפוח
החרון ופל בעת החורב
מאפרים ארבע עשרות שנה
ושפטו יסמח את ישראל
שש שנים וימת וימת
והגלעד וקברו בערי גלעד
ושפטו אחרו את ישראל אכצו
ממיתתם ויהוה ויהוה
בנים ושרטום בנות שדך
ויהוה ועל שלש בנות הבוא
לבו מן חרובי וישפט את
ישראל שבע שנים וממת אכצו
וימת בסית חוב
ושפטו אחרו את ישראל ויהוה
אלו הובלים וישפטו את
ישראל עשר שנים וימת
אלו הובלים ויפבר באלו
בארץ וביר
ושפטו אחרו את ישראל ויהוה
עמון ויהוה חרוב ערובי

ויהוה ארבע עשר שנים
בני בנס דכום על שבע עשר
ערים וישפט את ישראל ויהוה
שמה שנים וממת עבדו
בן הל חרש עטו ויפבר
בסר עטו בארץ אפרים
בקר העמלקי
ויסלפו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה והגם ויהוה
ביר פושטים ארבע עשר שנה
ויהוה איש אחר משרעה מעפוח
הרני וימנו מנוח ואשתו עקרה
ולא ילדה ורא מלאך חרוב
אל האשה ויאמר אליה הנה
נא את עקרה ולא ילדה
ויהוה וילדת בו ויעתו השמר
נא ואל תשדו מן ושבד ואל
האכל כל פמא מן הנה הנה
וילדת בו ומתה לא יעלה
על ראשו כל בנהו אלהים ויהוה
הנער מן חפסו ויהוה ויהוה
להשדע את ישראל אל מור
פלשתיים ויבא האשה ותאמר
לאישך לאמר איש האלהים
בא אל ומת אצו במראך
מלא האלהים ערא מאר
ולא שאלמיהו אי מיהו הוא

ותת שמו להגיד לי ויאמר
לי חפר חרוב וילדת בו ועשה
תשומתו ושבד ואל האכל
כל פמא מן בנהו אלהים ויהוה
הנער מן חפסו ערוב שנים
ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר
אל אלוני איש האלהים אשר
שדחת בואנא ער אלוני ויהוה
מה נעשה לער יהוה וישמע
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים ער אל האשה ויהוה
יוספת בשרה ומנוח אישה או
עמה ומתו האשה ויהוה ויהוה
ותפד לאישה ותאמר אלו הנה
נראה אלו האיש אשר בא בוס
אלי ויקם וילך מנוח אחריו
אשתו ויבא אל האיש ויאמר
לו האמה האיש אשר דברת אל
האשה ויאמר אני ויאמר מנוח
עלה נבא רבדך מן ויהוה ויהוה
הנער ומעשתי ויאמר מלאך יהוה
אומנו מכל אשר אמרת אל
האשה תשמך מכל אשר רעא
מקום חרוב לא תאכל מן ושבד
אל תשת וכל כמאה את האכל
כל אשר צותתה תשמך
ויהוה מנוח אל מלאך יהוה

ויהוה וישמע ויחיה...
ויהי עתה ויהי עתה...
ויהי עתה ויהי עתה...

והיה ענין זה כי כל מה שכתבתי לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

ועתה הנה אומר לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

ועתה הנה אומר לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

ועתה הנה אומר לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

והיה ענין זה כי כל מה שכתבתי לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

ועתה הנה אומר לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

ועתה הנה אומר לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

והיה ענין זה כי כל מה שכתבתי לך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך... ואלו הן המצוות אשר צויתך...

קורא קורא...
 וישיב אליו ויאמר אליו ויאמר...

שפטים

ויעלן לה סדני פלטרות ש
שבעה יתרים לחם אשר
לא דורם ותאמרוהו בזה והאב
ישב זה בחור ותאמר אליו
פלטותם עליו שמשון נעבד
את היתרים כאשר עמך פתל
העדרת בהריון איש ולא נודע
כחו ותאמר רדלה אל שמשון
הנה המלה בו והדבר אשר
בנים עשה הגדה נאלו במה
האסור ותאמר אלה אם אסור
יאסרוני בעבתיים חד לעם
אשר לא נעשה בהם מלאכה
וחלית וחקית כאחד הארסי
ותקח רדלה עבתיים חדשים
ותאמר היום ותאמר אליו
פלטותם עליו שמשון והארב
ישב גדר ונתקם מעל
ורעדו בחובו ותאמר רדלה
אל שמשון עד חנה הגדה
בו והדבר אלו כובע הגדה
לו בפרח תאמר ותאמר אליו
אסתארגי את שבע מחלפות
ראשי עם המסכת ותתקע
בהן ותאמר אלו פלטותם
עליך שמשון וחקיך משענו
ומע את חוזר הארג ואת
המסכת ותאמר אליו אכך

והשב רחוק ויהו עליו קרא שמה
עו הקורא אשר בלחיעו חקם
הודו וישכחו את ישראל בימי
פלטותם עשרים שנה
ויהי שמשון עמוד וקרא שם
אשה וזנה ונבא אלה לערעם
לאמר בא שמשון הנה ויסב
והארבו לו כלתיה בשיעור
הער והתחרשו כל הלילה לאמר
עד אור הבקר והדגתו וישכבו
שמשון עד חצי הלילה ויקם
בחה הלילה ויאוז בולדת נור
שער העור ונשתי חסיוורת
ויסע עם הפרח ומשם על
פתחו ויעל אל ראש הה אשר
על פני הברזל
ויהי אחריו כו ונאב אשה בת
שק ושמה רדלה ויעל אלו
סדני פלטותם ויאמרו לה פת
אודו והיא נבמה כחו גודו ובמה
נבל לו ויאסרונו לעבדו
ואחזו נון לך איש אק ומאה
בסק ותאמר רדלה אל שמשון
הגידה נא לי במה כחד גדול
ובפרח תאמר לעונך ותאמר
אלה שמשון אם יאסרוני בעבתיים
יתרים לחם אשר לא חרבו
וחלית וחקית כאחד הארסי

ותאמר אלהים ויהו אן את
וה שלש פעמים התלה בו א
הגדת לי במה כחד גדול ויהי
כיה עמך לו בדרהו מ
הזמם והאלעהו ומחצונו
למות וקח לה את כל לבו
ויהי לה מורה לא עליה עו
ראשו כד נזר אלהים אני
כבכיו אמר אק גלותי וקר
ממני כחי וחקית וחקית
הארסי ותקח רדלה כח
לה את כל לבו ותשלה וקרה
לסדני פלטותם לאמר על
הפעם כח הקדו לה את כל
לבו ויעזו אלו סדני פלטותם
ויעזו חכפי ביום והשועל
על כך כחו ומקרא לאיש
ותגלח את שבע מחלות
ראשו והחל לעבדו וקחו
מעליו ותאמר פלטותם עליו
שמשון וחקיך משענו ותאמר
איך אכפעם בפעם ואיער
והוא לא ודע כו ותקח סד
מעליו ותאמר פלטותם
ויהי קדו את עצמו ויורידו אותו
עירם ותאמר בהן שמשון
טוחו בבית האסור ויהי
שער ראשו לעצמו כאשר נזר

שפטים

וסדני פלטותם נאספו
לבוה ובהגדה ליהו אלהים
ולשמה ויאמרו עלו אלהינו
בננו את שמשון אקבנו
ויראו אלו העם ויחלו את
אלהים כי אמרו נלו אלהים
בננו את אוננו ואל מורה
ארענו ואשר הדפה את חלוננו
ויהי מ טוב לבם ותאמרו קראו
לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסורים
ויעקב ויעתם ויעמידו אתם
בין העמודים ותאמר שמשון
אל העם המצווק גורו הנחה
אותי ויתנו לי אתם עמרים
אשר תבית נכון עליהם ואשעו
עלתי תפית מלא האנשים
הגשם ושמתו מלכתו פלטותם
ועל גג כש לשר אלמכס
איש ואשאר הדאים בשחוק
שמשון ותקרא שמשון אל
יהו ותאמר איני חזה וברני
נא חוזני נא אק הפעם הנה
האלהים ונאמרוקם נקם אחת
משנה עניי מפלטותם ופלת
שמשון את שם עמריהו
אשר תבית נכון עליהם
ויהי קדו את עצמו ויהי
שער ראשו לעצמו כאשר נזר

ואחר בשמאלו ויאמר שמשון
תמות נפשי עם פלטותם
ונכח בטח ופני תפית על
הסרני ועל כל העם אשר
בו ויהי המותם אשר המה
במרו רבים מאשר המות
בהו ורדו אחיו וכל ברת
אביו וישאו אתו ויעל
ויהי קדו ותונו בין ערעה וכן
אשתאל בקדו מנות אביו
והוא שפכו את ישראל עשרת
שנה
ויהי איש נמר אמרם ושמן
מכחו ויאמר לאמני אלה
ומאן חכפך אשר לקח לי
ואת אליהם אמרת באנו
הנה חכפך אתו אנו לקחתי
ותאמר אליו ברוך בני לחנה
ועלב את אק ומאה חכפך
לאמו ותאמר אמו הקדוש
הקדושי אתה חכפך לחנה
מחו לבני לעשות פל משה
ועתה אשוננו לך ועלוב את
חכפך לאמו ותקח אמו מארם
כס ותתנהו לערף ויעשהו
פלד ומסכת חזק בבית מיהוה
ותאיש מיכה ד ברת אלהים
ויעש אפור ויעמיס ונמא את

יד אחו בנינו ויחדלו לבדו
בזמם החם אן מלה בישר יא
איש הישר בעיניו נעשרה
ויהי נער מבית לחם והרדה
ממשפחת יהודה והוא לו והוא
גר שקי חלק האיש מהעמר
מבית לחם ויהיה גור באשר
ומצא נכא הר אפרים עד בית
מכה לעשות דרכו ותאמר לו
מכה מאנו בנא ויאמר אליו
לוי אנם מבית לחם יהודה ואנכי
הקדו גור באשר אמצא ויאמר
לו מכה שבה עמדי והיחד לו
לאב לחת ואנכי אתן לך
עשרת פסל לזמנים וער
בגדים ויחנך ויהי חלו
והוא היו לשבת את האיש
ויהי הנער לו כאחד מבניו
ומלא ניהבה את יד חלו ויהי
לו חנני לחתו ויהי בבית מיכה
ויאמר מיכה ערתי וידעתי כו
וישוב יהוה לו מי חתו לוי הווי
לכחו בזמם החם אן מלה
בישר אל וימית החם שכבו
הדני מבקש לו חתלה לשבת
לא זמלו לו ער חתו החו בתוך
שכבו ישראל בנהו

כמו...
 ויהי אחריו כו ונאב אשה בת

כמו...
 ויהי אחריו כו ונאב אשה בת

כל קריה גיטין כד מן ד גרשם ומימיה כי אמר גר הוייה ויבטו עיניו ויקומו ליה כע דין אבהו ויהי עמו כעמיה ויהי עמו כעמיה ויהי עמו כעמיה

אחיהם ממה אדם ויאמר קומה
ונעלה עולמם כי ראינו את
הארץ ונחנה טובה מאד ואתם
מחשיתם את העם ולבת לבא
לרשת את הארץ בכאבם
תבאו אל עם בטוח והארץ
רפעת עיניו כי נתנה אלהים
מדתם מקום אשר אין שם
מחסור כל דבר אשר בארץ
ונסעו משם ממטפת הדגל
מצרעה ומאשת אל עש
מאות איש חגור כלי מלחמה
ועלו ונחמו בקרבת וערבים
במה יעלכו קראו לקיום
החוג מחנה דין עד חקם הוא
הנה אחי קרית עתים ונענו
משם חד אפרים ובאו עד
בית מבכה וישעו חמשת
האנשים החלבים לרגל את
הארץ ליש נאמר ואל
אחיהם חרעיתם כי יש
בצומם האלף אפוד ותרבים
ופסל ומסכה וענת דעמה
תעשו ונסווו שמח לבאו
אל בית הנער הלוי בת מיס
וושאלו לו לשלום וישע
מאות איש חגורים כל
מלחמתם נצבה סתם השער

כל קריה גיטין כד מן ד גרשם ומימיה כי אמר גר הוייה ויבטו עיניו ויקומו ליה כע דין אבהו ויהי עמו כעמיה ויהי עמו כעמיה

קד ויאמרו אלנו צדון אתשמע
קולך עמנו מיסענו בככי
אנשים מרי נפש ואספת
נפשה ונפש ביהך וילכו צדון
לדרכם ונרא מבזה מחוקים
המה ממנו ונסב אל ביתו
והמה לחון את אשר עשית
מבכה ואת חסון אשר תעלה
ובאו על ליש על עם שקט
ובלוח תפס אותם לחרב ואת
העור שרפס באש ואין מציל
מן החוקה היא מעריון ודבר
אין להם עם ארם והיא בעמק
אשר למתה דהב ונגנו את
העור וישבו בת וקראו שם
השור כי בשם הן אבנים אשר
הולך ליש אל ואולם ליש עם
העור לראשט ונקמו להם
בנדה את המסל והונתו בן
יש עם בן נשה הוא ובטו מן
מועם לישב תבני ערסות
הארץ ונעומו חם את פסל
מבכה אשר עשה בלוחי הוות
בית האלחיים בשלח
והחייבם חסם ומלה אין
בשעבאל והיא ליש לוי גר
במדתם חד אפרים וקח לו
אשה פלגש מבנות לחם

אשר פלגש מבנות לחם ויאמר לו וישלח את פלגש ויאמר לו וישלח את פלגש ויאמר לו וישלח את פלגש

והיינו אנו ימים שהיה עולמינו ויהיה עולמינו כעולמינו ואשר עולמינו כעולמינו ויהיה עולמינו כעולמינו

עירבתי ויהי אסתיך **משם**
אנכי ואני עירבתי להם ויחיה
ואת בית יחיה אני חיה ואני
איש מאסך אחתי הצאתה וגם
תבו גם מספואו יש לחמורינו
וגם להם ומו יש לו לאסתך
ולעני עם עירבתי און מחסור
כל רבו ויאמר האיש חוקן
שלם לך רק כל מחסורך
על רק ברצוב אל הכלו
ויבאחו לבינו ובו לחמוריס
וירצו חללים וסבלו ושוחרו
המה מנמימים אתכם ונתן
אנשו העור אנשו בני בלעז
נמכו את המה מתבסקים
על חרלה ויאמרו אלה איש
בעל המה חוקן לאמר הוצא
את האיש אשר בא אל ביתך
ויעני ויניא אלהים האיש
בעל המה ויאמר אלהים אל
אחי אל ברעני נא אחי אשר
בא האיש חזק אל ביתי אל
הניחו את הנבחה הזאת הנה
ביתו תפולה ופולשו אוניסון
נא אותם ויעני אותם ועשו להם
חסוב בענכם ואיש חזק לא
תעשו רבו המה הזאת ולא
אבו האנשים לשמרו חוקן

איש במלגשו ונא אלהים
חוקן ויעני אותם ותעלה
בה כל חלה על הבקר
ויעלה בליל השחר ויבנה
האשה לפניה הבקר ותכל
פחה שחנה איש אשר ארונה
שם על האור וקם ארונה
בבקר ומתה רבות המה
ונצח לכה לדרכו ונתה האשה
מלגשו נמלה פחה הפה וירע
על הפה ויאמר אלך קומי
ונכה ואני ענה ויחזר על
החמור וקם האיש וקל למסן
ויבא אל ביתו וקם את המבלת
והחוק במלגשו ונתחל לטעמס
לשנים עשר נחוס וישלחו
בלגמול ישראל וזהו כל
הדאך ויאמר לא נחיתה ולא
נראתה כזאת למס עלות
בני ישראל מארץ מעלים על
הס החז שממך לכם עלה
עצו רבו
ויניאו כל בני ישראל ויקחלו
הענה באיש אחד למר ושע
באר שבע וארץ חילת אל
והח המעט וירעני פנות
כל היום כל שבכו ישראל
בחקל עם האלהים ארבע

מאור און איש רגליו חת
ויתקעו בם בגמול פוע
בני ישראל המעט ויאמר
בני ישראל רבו אונח נחיה
הרעה תזאת ויעו האיש חזק
אלש האסור הנענה ויאמר
הגבעה אשר לבני בני
אני ומלגשו ללו וקמו על
בעמי הגבעה וכמו על את
הבית לכה אותו וכן לחונת
פולשו על ויתבה ראו פולשו
ואנחנו וישלחו בכל שחיה
נחלת ישראל מי עשו ומו
ונבנה במישר און היה למה
ישראל חבו לכם רבו ויעו
הלמי וקם כל העם באיש חזק
לאמר לא נקו איש לאמר ו
נסו איש לביתו ושעו זה
הדבר אשר נעשה לגבעה
עלה פאור וקחני עשור
אנשים וקחתי על שבעי וירא
ומה לאתי ואלה לכה וקחתי
עצה וקם ועשה ובוש לבני
בגמול כל הגולה אשר עשו
בני ישראל ויאסך כל איש שוח
אל הער באיש אחד חסר
ונשלחו שבעי ישראל
אנשם בכל שבכו בעמל לאמר

ויקח ישראל את בני ישראל וישלחו את בני ישראל וישלחו את בני ישראל וישלחו את בני ישראל

מה הי עת הזאת אשר נחיה
בכם יעלה הנו את האנשים
בני בלי על אשר בגבעה
ונמסם ובעתו נשח אשו
ולא אבו בגמול לשלמי בקול
אחוסם בני ישראל ויאסכו
בני בנימין מה עתים הגבעה
לעאת למחמה עסבני ישראל
ויתקדו בני בנימין ביום חזון
מחשים עשורים וישח אף
איש עלך חרב לבד מי נעמי
הגבעה תפקחו שבע מאות
איש בחור מה העם הנה
שבע מאות איש בחור אחר
נדמוס פוח קלע באבו אל
השערה ולא חזקו
ואיש ישראל תפקחו לה
מבמחן ארבע מאות ארס
איש עלך חרב כל זה איש
מחמד וקמו ויעלו בית אל
וישאלו באלהם ויאמרו בני
וישראל מי יעלה לנו במחמה
למחמה עסבני בנימין ויאמר
יחזו חזקה בתחנה וקמו
בני ישראל בבקר ונתנו על
הגבעה ונצא איש ישראל
למחמה עסבני בנימין ויערכו
אלם את ישראל מלחמה אל

הגבעה ויניאו בגבעתן מן
הגבעה וישחתיו ישראל ביום
זהוא שנים ועשרים אלף
איש ארעה ויתחוק העם איש
לשר אל וליוסו וסד מלחמה
במחוס אשר ערכו שם ביום
הראשון ויעלו בני ישראל
ויבכו לפני יחיה ער הערוב וישאל
ביתו לאמר האוסך לישראל
למחמה עסבני בנימין ארו
ויאמר יחיה על אחר
ויקדו בני ישראל אל בני בנימין
ביום השני ויניאו מלחמה ליהי אחר
מן הגבעה ביום השני וישחתיו
בבני ישראל עוד שמת עשר
אלף איש ארעה כל אלה שלמו
חוב ויעלו בני ישראל אל כל
השם וניאו בית אל ויבכו
וישבו עם לפני יחיה ויצומן
ביום הזאת ער הערוב ויעלו
עלות השלמים לפני יחיה
וישאלו בני ישראל מן יחיה ושם
ארו ברכת האלהים בעמים חת
ולמסם בן אשור בן אחרון
ענה לפני בנימין חס לאמר
האוסך עוד לעאת למחמה
עסבני בנימין חסו אם אחזר
ויאמר יחיה עוד מי מחר את בני

ויקח ישראל את בני ישראל וישלחו את בני ישראל וישלחו את בני ישראל וישלחו את בני ישראל

ויקח ישראל את בני ישראל וישלחו את בני ישראל וישלחו את בני ישראל וישלחו את בני ישראל

